

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 632

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 iulie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
1.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară	2
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 172 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	3–8

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****DECIZIE****privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului
în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 65 alin. (2) și ale art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată,

Camera Deputaților și Senatul se convoacă în sesiune extraordinară comună în perioada 4-7 iulie 2025, pentru desfășurarea procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare.

Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 4 iulie 2025.

Nr. 1.

ANEXĂ

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI**4-7 iulie 2025****Proiectele ordinii de zi și programului de lucru pentru perioada 4-7 iulie 2025
(prezență fizică și online)****I. Proiectul ordinii de zi**

— Angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra proiectului de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare

**II. Proiectul programului de lucru
(prezență fizică și online)**

Vineri, 4 iulie 2025, ora 21:40
până luni, 7 iulie 2025, ora 8:00

— Depunerea amendamentelor formulate de deputați și senatori asupra proiectului de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare

— Amendamentele se depun exclusiv în format electronic la Secretariatele generale ale Camerei Deputaților și Senatului, după caz, prin intermediul grupurilor parlamentare, respectiv individual de către deputații și senatorii neafiliați.

Sedința comună a Camerei Deputaților și Senatului
(prezență fizică și online)

Luni, 7 iulie 2025
— ora 15:00 — până la finalizare
(prezență fizică și online)

— Angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 172

din 19 mai 2025

Dosar nr. 2.672/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.672/1/2024 este legal constituit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei probleme de drept: „calcularea soldei de funcție prevăzute în anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017, pe baza salariului minim brut garantat în plată stabilit prin hotărâre de Guvern, ca produs dintre acesta și coeficientul de ierarhizare”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar au fost depuse raportul întocmit și punctul de vedere din partea Ministerului Afacerilor Interne.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 25 octombrie 2024, în Dosarul nr. 18.516/3/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

8. Sesizarea a fost înregistrată la 19 noiembrie 2024, cu nr. 2.672/1/2024.

II. Normele legale incidente

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

Art. 12. — Modul de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare

Alin. (2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

Art. 38. — Aplicarea legii

Alin. (2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de

încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

10. Hotărârea Guvernului nr. 935/2019 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.010 din 16 decembrie 2019 (denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 935/2019*), în vigoare de la 16 decembrie 2019 până la 12 ianuarie 2021, fiind abrogată și înlocuită prin Hotărârea Guvernului nr. 4/2021

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2020, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include sporuri și alte adaosuri, la suma de 2.230 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 167,333 ore pe lună, reprezentând 13,327 lei/oră.

(2) Prin excepție de la prevederile alin (1), începând cu data de 1 ianuarie 2020, pentru personalul încadrat pe funcții pentru care se prevede nivelul de studii superioare, cu vechime în muncă de cel puțin un an în domeniul studiilor superioare, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, fără a include sporuri și alte adaosuri, se stabilește la suma de 2.350 lei lunar, pentru un program normal de lucru de 167,333 ore în medie pe lună, reprezentând 14,044 lei/oră.

Art. 2. — În aplicarea prevederilor art. 164 alin. (12) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, începând cu 1 ianuarie 2020, toate drepturile și obligațiile stabilite potrivit legii se determină prin raportare la nivelul de 2.230 lei al salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. (...)

11. Hotărârea Guvernului nr. 1.071/2021 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 5 octombrie 2021 (denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 1.071/2021*)

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2022, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include sporuri și alte adaosuri, la suma de 2.550 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 167,333 ore pe lună, reprezentând 15,239 lei/oră.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Hotărârea Guvernului nr. 4/2021 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 13 ianuarie 2021, se abrogă.

III. Expunerea procesului

12. Prin acțiunea introductivă, reclamantul, persoană fizică, a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Serviciul Român de Informații — Unitatea Militară [...], recalcularea soldei sale de funcție prin raportare la salariul minim brut pe țară garantat în plată de 2.230 lei conform Hotărârii Guvernului nr. 935/2019 începând cu 1 ianuarie 2020 și 2.500 lei potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.071/2021 începând cu 1 ianuarie 2022 și până la data trecerii în rezervă, respectiv 10 decembrie 2022, înmulțit cu coeficientul de ierarhizare prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, actualizat și cu dobânda legală până la plata efectivă și integrală.

13. Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Sentința civilă nr. 4.739 din 20 septembrie 2023, a respins acțiunea, reținând că reclamantul, în calitate de locotenent-colonel, s-a pensionat ca

urmare a trecerii în rezervă la 10 decembrie 2022. Din analiza înscrisurilor pentru perioada ce face obiectul acțiunii 6 iunie 2020-10 decembrie 2022 rezultă că solda de funcție a reclamantului a fost în mod corect calculată, potrivit dispozițiilor legale aplicabile acestei perioade, respectiv prin însumarea cuantumurilor soldei funcției de bază potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 care cuprindea solda de funcție, solda de merit, indemnizația de dispozitiv și sporul pentru păstrarea confidențialității, a sumei compensatorii cu caracter tranzitoriu stabilite conform Legii-cadru nr. 330/2009, a majorării de 25% prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 și acordate începând cu 1 ianuarie 2018, precum și a majorărilor anuale acordate potrivit art. 38 alin. (4) din aceeași lege.

14. Or, modalitatea de calcul al soldei de funcție propusă de reclamant este aplicabilă abia începând cu 1 ianuarie 2023, dată la care, însă, reclamantul avea deja calitatea de pensionar.

15. Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul, invocând incidența dispozițiilor art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind aplicarea tranzitorie, potrivit căreia, în lipsa unei funcții similare în plată, personalului reîncadrat îi va fi calculată solda de funcție ca fiind produsul dintre coeficientul de ierarhizare prevăzut de această lege și salariul minim brut pe țară garantat în plată, stabilit prin cele două hotărâri de Guvern.

16. Astfel, Legea nr. 153/2017 are în vedere două modalități de aplicare: aplicarea etapizată și aplicarea tranzitorie:

— aplicarea etapizată: potrivit art. 38 alin. (2) lit. a) începând cu 1 iulie 2017 „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017”. Folosirea sintagmei „se mențin în plată” are în vedere ipoteza că salariile nu pot scădea ca efect al intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017. Până în anul 2022 anual sunt prevăzute o serie de creșteri, până la atingerea a cuantumurilor din 2022;

— aplicarea tranzitorie: are în vedere ipoteza în care personalul este nou-încadrat și nu există o funcție similară în plată — se aplică direct metoda de calcul prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv coeficientul de ierarhizare înmulțit cu salariul minim brut pe țară garantat în plată.

17. Solda lunară este compusă dintr-o serie de elemente, dintre care solda de funcție este elementul care se calculează ca produs dintre: (i) coeficientul de ierarhizare și (ii) salariul minim brut garantat în plată, cel dintâi fiind elementul care diferențiază funcțiile prin raportare la gradul profesional deținut, după distincțiile de la art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017.

18. Or, dacă coeficientul este cel din Legea-cadru nr. 153/2017, înseamnă că reclamantului trebuia să îi fie stabilită o soldă de funcție ca produs dintre salariul minim brut pe țară și coeficientul de ierarhizare.

19. Intimatul a depus întâmpinare, prin care a arătat că algoritmul de calcul propus de apelant nu are fundament în normele de drept care au guvernat, în perioada de timp vizată prin cererea de chemare în judecată, modul de formare a veniturilor cadrelor militare în activitate.

20. Argumentul conform căruia prin dispoziții tranzitorii s-a statuat asupra unei aplicări etapizate, în intervalul 1 iulie 2017 și până la începutul anului 2023, este concordant atât cu actele normative relevante, cât și cu jurisprudența instanței supreme, respectiv a instanței de contencios constituțional, prin care s-au adus clarificări de interpretare a acestora, relevante fiind Decizia nr. 316 din 30 mai 2023 a Curții Constituționale și Decizia nr. 62 din 17 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

21. Potrivit art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, prevederile acesteia se aplică etapizat, începând cu 1 iulie 2017, dată de la care se mențin în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului

de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

22. Astfel, din perspectivă legislativă, în perioada 15.10.2017-3.01.2023, solda de funcție acordată personalului militar nu a fost calculată raportat la coeficienții de ierarhizare prevăzuți de Legea-cadru nr. 153/2017, ci potrivit dispozițiilor de aplicare a legii-cadru, stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

23. În cadrul soluționării apelului s-au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea sesizării

24. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite cerințele art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin existența chestiunii de drept ce condiționează judecata, referitoare la modul de calcul al soldei de funcție prevăzute în anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017 de la data intrării în vigoare a legii, pe baza salariului minim brut garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului, ca produs dintre acesta și coeficientul de ierarhizare.

25. Chestiunea de drept nu a fost tranșată de instanța supremă anterior, în discuție nefiind analiza comparativă și eventuala relație ce se stabilește între nivelul salariului de bază minim brut pe țară și cel al soldei de funcție și nici valorificarea coeficienților de ierarhizare la stabilirea acestei componente salariale, ci însăși modalitatea de stabilire a acesteia, în aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017, de la data intrării în vigoare, ca produs între salariul minim brut stabilit prin hotărârile Guvernului în vigoare și coeficientul de ierarhizare corespunzător din anexa nr. VI, în condițiile posibilității pronunțării unor soluții divergente în materie, deoarece interpretările și aplicările diferite ale legii în problema alcătuirii dreptului salarial în discuție nu pot fi excluse. De altfel, aceasta a fost rațiunea legiuitorului care a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, obligând instanțele să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunilor de drept cu a căror soluționare au fost învestite.

26. Atât expunerea de motive din preambul, cât și art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt restrictive în ceea ce privește marja de apreciere de care mai dispune o instanță investită cu o cauză având obiectul prevăzut la art. 1 din ordonanță cu privire la oportunitatea sesizării privind problema de drept care implică drepturile salariale cuvenite personalului plătit din fonduri publice și care nu a primit vreo soluție din partea instanței supreme.

27. Astfel, instanța este obligată la sesizarea instanței supreme, în scopul obținerii unor soluții obligatorii cu caracter general, pentru a se cunoaște tratamentul salarial în orice context al aplicării legii, socioeconomic-juridic, adică nu numai

atunci când chestiunea devine litigioasă, ci inclusiv la nivelul angajatorilor și autorilor bugetului general consolidat, pentru a fi în măsură să îl prevadă.

28. În acest sens s-a instituit o modalitate parțial derogatorie de la art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, din perspectiva puterii de apreciere pe care o mai are instanța cu privire la oportunitatea sesizării, în vederea obținerii cât mai prompte a interpretării obligatorii ce face corp comun cu legea sa, spre deosebire de o hotărâre judecătorească ce are efecte relative, chiar dacă recunoaște drepturi cu potențial de aplicare generală, în materia celor salariale, plătite din fonduri publice.

29. Altfel spus, dacă generalitatea dreptului salarial plătit din fonduri publice impune ca el să fie recunoscut la același nivel, tuturor în situații identice sau comparabile, atunci acest drept trebuie să se stabilească prin decizie care are efecte similare cu ale legii, pentru că altfel s-ar perpetua situațiile de inegalitate între cei care trebuie să beneficieze de tratament identic.

30. Faptul că, până în prezent, practica nu este divergentă, nu prezintă relevanță în privința condițiilor de sesizare în reglementarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, ea putând fi cel mult o situație circumstanțială.

31. Chestiunea de drept vizează perioada imediat următoare intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 în care își are sursa dreptul reclamat pentru un interval ulterior, până în anul 2023, și totodată, nu are în vedere aspectul care ține de aplicarea legii la cazul concret, al lipsei unei funcții similare în plată care ar atrage incidența reglementării tranzitorii cuprinse în art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, al coeficientului de ierarhizare efectiv convenit ori încadrarea reclamantului într-o ipoteză sau alta a normelor prin care se realizează aplicarea legii salarizării, ci în mod exclusiv și abstract, reglementarea și determinarea soldei de funcție prevăzute în anexa nr. VI a legii de la data adoptării acesteia, pe baza salariului minim brut garantat în plată, stabilit succesiv prin hotărâri ale Guvernului, ca produs dintre acesta și coeficientul de ierarhizare corespunzător, din aceeași anexă.

V. Punctul de vedere al completului de judecată

32. Instanța de trimitere a apreciat că acest mod de determinare a soldei de funcție a personalului militar nu este prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru perioada care începe cu intrarea sa în vigoare până în anul 2023 și că art. 38 alin. (2) lit. a), conform căruia, începând cu 1 iulie 2017, cuantumul brut al soldei de funcție se menține în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, are sensul propriu, al stabilirii nivelului convenit al acestui drept salarial începând cu data menționată, iar nu doar pe acela al asigurării împotriva scăderii salariilor ca urmare a aplicării legii noi, pentru a interpreta că aceasta este de imediată aplicare, în toate dispozițiile sale, deși reglementata expres cu aplicare etapizată, însă, în măsura în care din aplicarea lor ar rezulta un cuantum mai mic al drepturilor, s-ar păstra în plată cel anterior.

33. Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică treptat, pornind de la drepturile salariale avute la data intrării sale în vigoare, conform etapizărilor expres menționate în cuprinsul art. 38 din lege, iar modul de calcul pretins de reclamant este reglementat doar începând cu anul 2023, conform art. 12 alin. (2) din același act normativ, care nu face însă obiectul cauzei.

34. În consecință, modul de calcul al soldei de funcție, în cauză, ca urmare a aplicării dispozițiilor legale începând cu anul 2010, pentru a justifica nivelul convenit până la data trecerii în rezervă, anterior anului 2023, precum și relația cu nivelul salariului minim brut garantat nu este necesar a fi analizate și explicate în speță.

35. Astfel, modul de calcul urmărit de reclamant nu este prevăzut de legea incidentă pentru perioada de referință, iar elementele și criteriile de alcătuire a dreptului pretins reprezintă o opțiune exclusivă a legiuitorului, în condițiile în care ultra sau

retroactivitatea se raportează la supraviețuirea unei legi abrogate, respectiv aplicarea uneia noi și pentru trecut, iar nu la aplicarea legii în vigoare, chiar și atunci când, din punct de vedere material, ar prelua și perpetua un mod de calcul provenit din legislația anterioară, pe care să îl antameze treptat, conform periodizărilor pe care le face și care converg spre scopul final la un moment dat, pe care însă datele speței nu ajung să îl atingă.

VI. Punctul de vedere al părților

36. Reclamantul și-a exprimat punctul de vedere în cuprinsul actelor procedurale, respectiv prin cererea de chemare în judecată și prin cererea de apel, și consideră că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

37. Intimatul a apreciat nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât această chestiune a primit dezlegare în repetate rânduri, atât la nivelul instanței supreme (Decizia nr. 15 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 16 iunie 2020, cât și al instanțelor de drept comun ori al Curții Constituționale a României — Decizia nr. 108/2021).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

38. Orientarea jurisprudențială este unanimă, acțiunile având acest obiect fiind respinse ca neîntemeiate, așa cum rezultă din hotărârile și punctele de vedere înaintate de Tribunalul București, Tribunalul Ilfov, Curtea de Apel Iași și Curtea de Apel Cluj; la nivelul acesteia din urmă, deși s-a susținut că au existat și hotărâri prin care acțiunile au fost admise, în realitate acestea au avut obiecte diferite, care au vizat acordarea compensației de risc/pericol deosebit, respectiv aplicarea coeficientului de ierarhizare a persoanelor încadrate în funcții similare, fără nicio legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire s-a solicitat.

39. S-a reținut, în esență, că legea salarizării unitare s-a aplicat treptat pornind de la drepturile salariale avute în plată la data intrării sale în vigoare, conform etapelor menționate expres în cuprinsul art. 38 al legii, iar determinarea soldei de funcție a personalului militar ca produs dintre salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâri ale guvernului și coeficientul de ierarhizare este reglementată, conform art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, doar începând cu anul 2023, și nu pentru o perioadă anterioară acestei date.

40. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

41. Poate prezenta relevanță Decizia nr. 82 din 17 martie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a respins ca inadmisibilă sesizarea pentru dezlegarea chestiunii de drept privind actualizarea pensiei militare prin raportare la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărârile Guvernului menționate în dispozitivul acestei decizii, printre care se află și Hotărârea Guvernului nr. 935/2019 care formează obiectul prezentei sesizări.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

42. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității sesizării

43. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

44. Domeniul de aplicare a acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța aplicându-se

în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

45. În această materie se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevăd următoarele: „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

46. Rezultă că aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, respectiv ale Codului de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4, conform căruia „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

47. De altfel, trebuie subliniat că legiuitorul a ținut cont, la adoptarea acestui nou act normativ, potrivit principiilor prezentate în preambulul acestuia, de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

48. Admisibilitatea sesizărilor va fi, așadar, circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței la prevederile Legii nr. 134/2010, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

49. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să

vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

50. Verificând condițiile de admisibilitate se constată că acestea sunt doar parțial îndeplinite.

51. Referitor la primele două condiții legale, acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă litigiul în apel în virtutea competenței sale legale prevăzute de art. 269 din Codul muncii raportat la art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă, iar, pe de altă parte, litigiul se înscrie în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, deoarece acțiunea are ca obiect recalcularea soldei de funcție conform modului de calcul propus de reclamant.

52. De asemenea, este îndeplinită ultima condiție legală, întrucât, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, rezultă că problema de drept supusă dezlegării nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

53. În ceea ce privește însă cea de a treia condiție de admisibilitate a sesizării care vizează identificarea unei probleme de drept care ar putea forma obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în absența unei definiții legale a noțiunii de „chestiune de drept”, din cuprinsul condițiilor prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, examinarea îndeplinirii acestei cerințe trebuie verificată prin raportare la reperele stabilite în jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul de unificare al hotărârii prealabile.

54. Astfel, în legătură cu această cerință s-a statuat în mod constant că, în sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie „să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății”.

55. Așadar, nu orice chestiune de drept poate fi supusă interpretării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială *a priori*, ci numai acele dispoziții care au un caracter neclar, dual sau complex și în consecință pot genera interpretări divergente care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în jurisprudență (Decizia nr. 17 din 17 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iunie 2020, Decizia nr. 70 din 31 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 7 din 4 ianuarie 2023; Decizia nr. 32 din 24 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2023).

56. Aceste statuări, care sunt deopotrivă valabile și în cazul acestei sesizări formulate în litigiul circumscris domeniului

specific de reglementare prevăzut de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, determină concluzia că, în cauză, această condiție nu este îndeplinită.

57. În acest context, instanța de trimitere a reținut că reclamantul, în calitate de militar în rezervă, pensionat la 10 decembrie 2022 a solicitat recalcularea soldei de funcție pentru perioada 6 iunie 2020-10 decembrie 2022, prin raportare la salariul minim brut pe țară garantat în plată în cuantum de 2.230 lei conform Hotărârii Guvernului nr. 935/2019, începând cu 1 ianuarie 2020 și respectiv 2.500 lei potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.071/2021 pentru perioada 1 ianuarie-10 decembrie 2022, înmulțit cu coeficientul de ierarhizare prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017.

58. În consecință, titularul sesizării a considerat că raportat la obiectul litigiului și inexistența unor dezlegări ale instanței supreme în legătură cu această chestiune de drept sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din ordonanță, care, de altfel, obligă instanța investită cu soluționarea unei astfel de acțiuni să sesizeze instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, motiv pentru care nu a prezentat niciun argument din care să rezulte că problema de drept a cărei dezlegare s-a solicitat ar putea primi interpretări divergente, de natură a genera o jurisprudență neunitară.

59. Dimpotrivă, fără a întâmpina vreo dificultate în interpretarea dispozițiilor legale care formează obiectul sesizării, în cuprinsul punctului de vedere exprimat, autorul sesizării a argumentat cu suficientă claritate că modul de calcul al soldei de funcție pretins de reclamant este reglementat doar începând cu anul 2023, conform art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu și pentru perioada anterioară acestei date, din care face parte și aceea cuprinsă între 6 iunie 2020-10 decembrie 2022, care a format obiectul acțiunii.

60. În consecință, s-a concluzionat că modul de calcul urmărit de reclamant nu este prevăzut de legea incidentă pentru perioada de referință, iar elementele și criteriile de alcătuire a dreptului pretins reprezintă o opțiune exclusivă a legiuitorului care a prevăzut aplicarea treptată ale acestora, conform art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017.

61. În egală măsură, instanțele investite cu soluționarea unor cauze similare au pronunțat, atât în primă instanță, cât și în soluționarea căilor de atac, hotărâri în care au prezentat argumente identice cu cele ale titularului sesizării.

62. În acest context, astfel cum s-a stabilit deja în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, „în condițiile în care instanța de trimitere expune o interpretare clară și argumentată în privința chestiunii de drept în discuție, fără a fi prezentate și argumentate diferite interpretări posibile ale textului legal ori elementele care să conducă la concluzia că acestea ar avea un caracter complex ori precar, imperfect, lacunar ori contradictoriu, nu se poate aprecia că există o veritabilă problemă de drept care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile” (Decizia nr. 50 din 26 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1132 din 24 noiembrie 2022).

63. Devine astfel evident că, întrucât în cauză nu se pune problema existenței unei dificultăți de interpretare a unei norme de drept neclare, îndoielnice, sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate ca aceasta să privească o chestiune de drept reală, ci se solicită, în realitate, o rezolvare a însuși raportului litigios și validarea argumentelor prezentate pentru adoptarea soluției. Or, instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestei proceduri cu interpretarea și aplicarea legii la circumstanțele concrete ale cauzei cu a cărei soluționare au fost investite instanțele, atribut care este și trebuie să rămână în competența acestora.

64. De asemenea, este relevant că, prin Decizia nr. 82 din 17 martie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.342/1/2024, Înalta

Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea privind actualizarea pensiei militare prin raportare la salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărârile anuale ale Guvernului emise în perioada 2015-2019, incluzând și Hotărârea Guvernului nr. 935/2019, care face obiectul acestei sesizări.

65. Una dintre chestiunile de drept abordate prin această decizie a vizat, printre altele, o problemă similară prezentei

sesizări, respectiv stabilirea drepturilor salariale ale unor reclamanți, pensionari militari, ca produs între salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărârile Guvernului menționate și coeficienții prevăzuți în anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017.

66. În concluzie, condițiile de admisibilitate a sesizării nu sunt îndeplinite în mod cumulativ și, având în vedere cele expuse anterior, se impune respingerea ca inadmisibilă a acesteia.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 18.516/3/2023, privind lămurirea următoarei chestiuni de drept:

„calcularea soldei de funcție prevăzute în anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017, pe baza salariului minim brut garantat în plată stabilit prin hotărâre de guvern, ca produs dintre acesta și coeficientul de ierarhizare”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

